

University Forum of EYP Greece

1o University Forum E.K.N.E.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Λίγα λόγια από το Προεδρείο

Αγαπητοί σύνεδροι,

Είμαστε η Πολύνα και ο Νίκος-Παύλος, οι πρόεδροι του **1ου Πανεπιστημιακού Φόρουμ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Νέων Ελλάδος**. Στα τόσα χρόνια της κοινής μας ενασχόλησης έχουμε μάθει πολλά: το να ανακαλύπτουμε νέα ζητήματα, να αναπτύσσουμε δεξιότητες, να κάνουμε φίλους, να γιορτάζουμε τις επιτυχίες, αλλά και να αναλογιζόμαστε τα λάθη μας. Η όλη εμπειρία ήταν ανέκαθεν γεμάτη εκπλήξεις. Ένα από τα κυριότερα πράγματα που έχουμε μάθει όμως είναι το να καλωσορίζουμε το καινούργιο και να μαθαίνουμε από το άγνωστο.

Είμαστε νέοι άνθρωποι σε έναν πολύπλοκο κόσμο. Βιώνουμε καθημερινά την απόρριψη, ίσως νιώθουμε ασήμαντοι, ίσως συχνά μας λείπει η ελπίδα. Όμως, πόσες φορές εμείς οι ίδιοι έχουμε απορρίψει, απομειώσει ή στερήσει την ελπίδα σε άλλους;

Αυτή η σκέψη ήταν ο καθοριστικός παράγων πίσω από το κοινό μας όραμα: να ενθαρρύνουμε τη **συμπερίληψη** και **προσβασιμότητα** οριζοντίως και καθέτως. Αυτό αποτυπώνεται στα θέματα που επιλέξαμε προς συζήτηση, για τα οποία μπορείτε ήδη να λάβετε μια πρόγευση στις επόμενες σελίδες. Μαζί με τους Προέδρους των Επιτροπών, θέλαμε να ανοίξουμε τη συζήτηση γύρω από θέματα της καθημερινότητας που ίσως μας κάνουν να νιώθουμε άβολα. Διότι μια προοδευτική κοινωνία οφείλει να νιώθει άβολα αντικρίζοντας τις αδυναμίες της.

Τώρα λοιπόν έχετε και εσείς την ευκαιρία να συμμετέχετε και να γίνετε κομμάτι του οράματος αυτού. Ελπίζουμε με τις αιτήσεις σας να δούμε άτομα με όρεξη να διαμορφώσουν την κοινωνία ξανά, άτομα αλληλέγγυα αλλά και νηφάλια. Βρισκόμαστε μόνο στην αρχή του ταξιδιού αυτού και ελπίζουμε στα επόμενα βήματα να σας έχουμε πλάι μας.

Με εκτίμηση,
Πολύνα Αντωνίου
Νίκος-Παύλος Κοτζιάς

Περιεχόμενα

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Νέων Ελλάδος.....	1
Το 1^ο Πανεπιστημιακό Φόρουμ	1
Η δομή της δράσης	2
Οι Θεματικές των Επιτροπών.....	3
Θεματική I: Συστάσεις για την Αύξηση της Προσβασιμότητας και Συμπερίληψης των Ατόμων με Αναπηρία.....	3
Θεματική II: Συστάσεις για την Αντιμετώπιση της Υπέρμετρης Ιατρικοποίησης της Ψυχικής Υγείας και Προτάσεις για την Αύξηση της Προσβασιμότητας σε Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας	5
Θεματική III: Συστάσεις για την Αύξηση την Συμπερίληψης της Νεολαίας Ρομά.....	7
Θεματική IV: Συστάσεις για την Συμπερίληψη και Προστασία των Γυναικών.....	9
Θεματική V: Συστάσεις για την Αύξηση της Προσβασιμότητας και Ασφάλειας των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς.....	12
Διαδικασία Αίτησης Συμμετοχής & Κόμιστρο	14

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Νέων Ελλάδος

Το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Νέων Ελλάδος (Ε.Κ.Ν.Ε.)** αποτελεί σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και ανεξαρτήτων πολιτικών και κομματικών συμφερόντων. Διαθέτει νομική υπόσταση από το 1994 ως μια από τις 41 Εθνικές Επιτροπές του **Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Νέων (Ε.Κ.Ν.)**, έχοντας μόνιμη έδρα τη Θεσσαλονίκη.

Διοργανώνει με συνέπεια, κάθε χρόνο, 2 Εθνικές Συνδιασκέψεις Επιλογής, μία στην Αθήνα και μία στη Θεσσαλονίκη, οι οποίες απευθύνονται σε μαθητές και μαθήτριες λυκείου και προσομοιώνουν τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Επιπλέον, με γνώμονα την προσωπική εξέλιξη των μελών του, το σωματείο διοργανώνει workshops, trainings και επιμορφωτικά σεμινάρια.

Όλες οι δράσεις του Ε.Κ.Ν.Ε. πραγματοποιούνται από νέους για νέους και είναι αμιγώς εθελοντικές.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκεφθείτε την [ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Νέων Ελλάδος](#) ή την [ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Νέων](#).

Το 1^ο Πανεπιστημιακό Φόρουμ

Το 1^ο Πανεπιστημιακό Φόρουμ θα πραγματοποιηθεί το **Σάββατο 23** και τη **Κυριακή 24 Νοεμβρίου 2024** με θεματική "**Η Νεολαία για το μέλλον: κτίζοντας συμπεριληπτικές κοινωνίες**" και επιδιώκει να προσεγγίσει φοιτητές και φοιτήτριες από όλη την Ελλάδα (ηλικίας 18-25 ετών). Στις **16 Νοέμβριου** θα πραγματοποιηθεί μία τηλεδιάσκεψη όπου τα συμμετέχοντα άτομα θα έχουν την ευκαιρία να συμμετέχουν σε συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης με Εκπροσώπους Οργανώσεων της Κοινωνίας Πολιτών. Σκοπός της δράσης είναι να παροτρύνει κάθε συμμετέχοντα και κάθε συμμετέχουσα να λάβει μέρος ενεργά στην διαδικασία ανταλλαγής απόψεων και χάραξης πολιτικής. Τα αποτελέσματα της δράσης θα συνδυαστούν ώστε να συνταχθεί το τελικό έγγραφο πολιτικής (Policy Paper) που θα σταλεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Νέων Ελλάδος σε ευρωπαϊκούς καθώς και τοπικούς θεσμούς πολιτικής, σε μία προσπάθεια να γεφυρώσει το χάσμα ανάμεσα στη νεολαία και τους φορείς λήψης αποφάσεων.

Κύρια γλώσσα εργασιών της δράσης είναι η Ελληνική. Η δράση προσβέυει την αξία της συμπερίληψης και για τον λόγο αυτό σκοπεύουμε να την καταστήσουμε όσο το δυνατόν πιο ανοιχτή και **προσβάσιμη** για όλα τα νέα άτομα. Όλες οι εργασίες της δράσης θα πραγματοποιηθούν σε σχολικό κτίριο που είναι προσβάσιμο σε αμαξίδια, μόλις 40 μέτρα από σταθμό μετρό. Μέλη της Οργανωτικής μας Ομάδας θα είναι διαθέσιμα να συνοδεύσουν άτομα με αναπηρία ή εμποδιζόμενα άτομα από και προς το μετρό αλλά και σε όλες τις δραστηριότητες της δράσης.

Η δομή της δράσης

Οι εργασίες του 1^{ου} Πανεπιστημιακού Φόρουμ θα πραγματοποιηθούν σε **δύο στάδια**. Το πρώτο στάδιο θα είναι **διαδικτυακό** και θα στοχεύει στην κατάλληλη προετοιμασία των συμμετεχόντων ατόμων πριν το δεύτερο στάδιο, που αφορά στην κύρια, **δια ζώσης**, δράση.

Τα συμμετέχοντα άτομα θα χωριστούν, ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους, σε επιμέρους επιτροπές, καθεμία από τις οποίες θα κατευθύνεται από μέλη του Ε.Κ.Ν.Ε. που διαθέτουν το ρόλο των Προέδρων Επιτροπών.

Μέσω της **Τηλεδιάσκεψης**, αναμένεται να εισαχθούν στο θέμα για το οποίο θα κληθούν να προτείνουν λύσεις δια ζώσης, μέσω των Συζητήσεων Στρογγυλής Τραπέζης με Εκπροσώπους Οργανώσεων της Κοινωνίας Πολιτών.

Στην **δια ζώσης διημερίδα**, οι **Διαδικασίες Δόμησης Ομάδων** θα επιτρέψουν στα συμμετέχοντα άτομα να λάβουν μέρος σε παιχνίδια γνωριμίας, εξοικείωσης και καλλιέργειας του ομαδικού πνεύματος, ενώ με τις **Εργασίες Επιτροπών** οι νέοι και οι νέες θα ανταλλάξουν απόψεις για την θεματική τους με στόχο τη δημιουργία ενός ομόφωνου εγγράφου πολιτικής που θα προτείνει λύσεις στο τεθέν ζήτημα .

Οι Θεματικές των Επιτροπών

Θεματική Ι: Συστάσεις για την Αύξηση της Προσβασιμότητας και Συμπερίληψης των Ατόμων με Αναπηρία

A. Προσβασιμότητα στο Αστικό Τοπίο:

Η καθημερινότητα ενός ατόμου με αναπηρία στην πόλη είναι ιδιαίτερα δύσκολη λόγω πολλών φυσικών, κοινωνικών και θεσμικών εμποδίων. Οι δρόμοι και τα πεζοδρόμια δυσχεραίνουν τις μετακινήσεις, οι κρατικοί και διοικητικοί μηχανισμοί δεν παρέχουν τις κατάλληλες διευκολύνσεις, ενώ τα εμπόδια επεκτείνονται και εύρεση αξιοπρεπούς και αξιότιμης εργασίας και υγείας. **Ποιες παρεμβάσεις οφείλουν να γίνουν στο αστικό τοπίο και ποιες ανάγκες πρέπει να ικανοποιηθούν ώστε τα άτομα με αναπηρία να μπορούν να απολαμβάνουν μια ζωή χωρίς αποκλεισμούς;**

B. Αναπηρία και Τεχνητή Νοημοσύνη

Με την ταχύτατη πρόοδο της τεχνολογίας και της τεχνητής νοημοσύνης έχουν ξεκλειδωθεί πολλές δυνατότητες για τα άτομα με αναπηρία ώστε να έχουν ένα αυξημένο επίπεδο ζωής και μια ευκολότερη καθημερινότητα. Από καλύτερα διαγνωστικά εργαλεία και ιατρικά βοηθήματα, έως την καλύτερη εκπαίδευση για τα άτομα με μαθησιακές ή γνωσιακές δυσκολίες, οι εφαρμογές είναι πολλές. Ταυτόχρονα, η λανθασμένη ή ανελλιπής εφαρμογή των εργαλείων αυτών μπορεί να οξύνει τις διαφορές και να λειτουργήσει αρνητικά ως προς την προσβασιμότητα, ειδικά για τους οικονομικά ή κοινωνικά ασθενέστερους. **Πώς μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα τεχνολογικά εργαλεία και η τεχνητή νοημοσύνη για τη συμπερίληψη και διευκόλυνση των ατόμων με αναπηρία;**

Συγγραφή: **Κωνσταντίνα Εμμανουηλίδη** (Φοιτήτρια Νομικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), **Μαριφύλλη Καθάριου** (Φοιτήτρια Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Πατρών)

Σύνοψη Θέματος

Σύμφωνα με τα [Ηνωμένα Έθνη](#), **Άτομα με Αναπηρία (ΑμεΑ)** ορίζονται τα άτομα “με μακροχρόνιες σωματικές, νοητικές, πνευματικές ή αισθητηριακές βλάβες, οι οποίες σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια δύνανται να παρεμποδίσουν την πλήρη και αποτελεσματική συμμετοχή τους στην κοινωνία σε ίση βάση με τους άλλους.”

Το **νομοθετικό πλαίσιο** για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία είναι ευρύ, τόσο σε [διεθνές](#) και [ευρωπαϊκό](#) επίπεδο, όσο και σε [εθνικό](#). Το πλαίσιο αυτό βρίσκεται στον πυρήνα της δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία οραματίζεται μια [Ένωση Ισότητας](#) και προσβασιμότητας. Με βάση τη [Συνθήκη για τη Λειτουργία της ΕΕ](#) (Άρθρο 10) και τον [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ](#) (Άρθρο 26), η Ε.Ε. και τα κράτη-μέλη της έχουν δεσμευτεί να βελτιώσουν την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των ατόμων με αναπηρία. Στο ίδιο μήκος κύματος βαδίζει η Ελλάδα με την [εθνική της στρατηγική](#).

Παρά το ουτοπικό θεσμικό κατασκεύασμα, η εφαρμογή των επιμέρους πρακτικών δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και **καθημερινότητα**. Ενδεικτικά, τα παρκαρισμένα αυτοκίνητα στις ράμπες των πεζοδρομίων και τις θέσεις στάθμευσης ΑμεΑ, οι στερεότυπες διακρίσεις σε εργασιακό και εκπαιδευτικό επίπεδο, οι δυσκολίες στη χρήση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, ή η έλλειψη προτεραιότητας σε υπηρεσίες υγείας αποδεικνύουν τις **ανεπάρκειες του (ελληνικού) κρατικού μηχανισμού πρόνοιας και την έλλειψη κοινωνικής ευσυνειδησίας** από ένα σημαντικό μέρος των πολιτών, που θέτει ως προτεραιότητα τις προσωπικές ανάγκες και συμφέροντά του.

Την ίδια στιγμή, η πρόσβαση των ΑμεΑ σε καινοτομίες όπως η **τεχνητή νοημοσύνη** μπορεί να συμβάλει σημαντικά σε αυτή την προσπάθεια, παρέχοντας νέες ευκαιρίες για εκπαίδευση, απασχόληση και καθημερινή αυτονομία.

Αρκεί το να γυρίσουμε λίγα χρόνια πίσω, όταν η πανδημία του COVID-19 ανέδειξε τη ζωτική **σημασία της πρόσβασης στα τεχνολογικά μέσα** για τα άτομα με αναπηρία. Οι διάφορες [τεχνολογίες](#) επικοινωνίας, εκπαίδευσης, εργασίας, [υγείας](#), αλλά και καθημερινής αυτονομίας αποτέλεσαν βασικό θεμέλιο για τη διατήρηση της ποιότητας ζωής και ένταξης των ΑμεΑ κατά τη διάρκεια της κρίσης αυτής. Χάρη στις πλατφόρμες βιντεοκλήσεων και τηλεϊατρικής μέχρι και τους έξυπνους βοηθούς, ενισχύθηκε η πρακτική συμπερίληψη των ατόμων με αναπηρία, προσφέροντας τους ένα καλύτερο επίπεδο ζωής.

Οι [αριθμοί](#) μιλούν από μόνοι τους: μόνα τα μισά άτομα με αναπηρία εργάζονται, ενώ μόλις το 29,4% έχει πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η ψηφιοποίηση, όμως, φέρνοντας στο προσκήνιο νέα εργαλεία και πλατφόρμες εξ αποστάσεως εργασίας, κατέρριψε πολλά εμπόδια. Έτσι, με τη μείωση πολλών πρακτικών εμποδίων, υπάρχουν πλέον νέες ευκαιρίες για επαγγελματική κατάρτιση και εκπαίδευση η οποίες πρέπει να αξιοποιηθούν.

Συνάφεια με τη Θεματική

Στον πυρήνα της συμπερίληψης και προσβασιμότητας βρίσκονται τα ΑμεΑ, διότι αποτελούν την κατεξοχήν “προστατευόμενη” ευάλωτη κοινωνική ομάδα που υφίσταται δυσχέρειες στην καθημερινότητά της. Αντίστοιχα, εξ’ορισμού είναι και τα άτομα που απολαμβάνουν άνιση πρόσβαση και συμμετοχής στην κοινωνία. Γι’ αυτό, γίνεται κατανοητό ότι **το κράτος και οι επιμέρους πολίτες δεν επαρκούν** για τον καθορισμό της προσβασιμότητας και προστασίας των ΑμεΑ. Είναι εξίσου σημαντικό, **τα ίδια τα ΑμεΑ** να γνωρίζουν και μπορούν να καθορίσουν το περιεχόμενο της προσβασιμότητας που θα αποτελέσει τη βάση της ισότιμης διαβίωσής τους και της απρόσκοπτης συμμετοχής τους στην καθημερινότητα.

Θεματική II: Συστάσεις για την Αντιμετώπιση της Υπέρμετρης Ιατρικοποίησης της Ψυχικής Υγείας και Προτάσεις για την Αύξηση της Προσβασιμότητας σε Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας

A. Ιατρικοποίηση Ψυχικής Υγείας:

Η ψυχική υγεία είναι ένα πολύπλοκο θέμα με τα αίτια της να βρίσκονται σε βιολογικά, κοινωνικά ή αναπτυξιακά αίτια, καθιστώντας την κατηγοριοποίηση ή κατανόηση των ψυχικών νοσημάτων μια ιδιαίτερα δύσκολη διαδικασία. Εντούτοις παγκοσμίως παρατηρείται μια συνεχής τάση ιατρικοποίησης της ψυχικής υγείας, δηλαδή ορισμού και θεραπείας των ψυχικών διαταραχών με αμιγώς ιατρικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης και της χορήγησης ιατρικών σκευασμάτων. Η τάση αυτή πολλές φορές ενισχύει το στίγμα απέναντι στην ψυχική υγεία και στερεί από τους ασθενείς τη δυνατότητα πρόσβασης σε ολιστικές υπηρεσίες υγείας. **Πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί η υπέρμετρη ιατρικοποίηση της ψυχικής υγείας και ποια μέτρα χρειάζονται για την ολιστική αντιμετώπιση των ψυχικών διαταραχών;**

B. Πρόσβαση σε Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας:

Για πολλούς, η πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας είναι μια ιδιαίτερα δύσκολη ή επίπονη διαδικασία. Τα αίτια μπορεί να βρίσκονται στο αυξημένο κόστος, τη μη-ύπαρξη εξειδικευμένου προσωπικού, ειδικά σε μη-αστικές περιοχές, το στίγμα, την έλλειψη σχετικής επιμόρφωσης ή την αδυναμία κατανόησης της ανάγκης. Ειδικοί, όπως και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, προειδοποιούν πως η ψυχική υγεία θα αποτελέσει την μεγαλύτερη πρόκληση στον τομέα της Υγείας τον 21ο αιώνα και τονίζουν την ανάγκη για ουσιαστική αναδιαμόρφωση των συστημάτων υγείας. **Ποια μέτρα και ποιες αλλαγές απαιτούνται για την εύκολη πρόσβαση κάθε πολίτη σε ποιοτικές και βιώσιμες υπηρεσίες ψυχικής υγείας;**

Συγγραφή: **Ειρήνη Ράλλη** (Φοιτήτρια Κοινωνικής Εργασίας, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης), **Γεωργία Τριτσίνη** (Φοιτήτρια Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο).

Σύνοψη Θέματος

Η σύγχρονη κοινωνία παρουσιάζεται να είναι πιο [ευαίσθητοποιημένη σε θέματα Ψυχικής υγείας](#) σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία των τελευταίων ετών διεθνώς, όπως η πανδημία του COVID-19 και [η άνοδος των μέσων κοινωνικής δικτύωσης](#), έχουν δημιουργήσει μία [«αργκό ψυχολογίας» γύρω από Ψυχικές Διαταραχές που αποτελεί κομμάτι της «ποπ κουλτούρας»](#). Συνηθισμένα συμπτώματα συγκεκριμένων ψυχικών διαγνώσεων, όπως η κατάθλιψη και η αγχώδης διαταραχή, αποτελούν, συχνά, μέσο συσχέτισης και ταύτισης μεταξύ των ανθρώπων στον σύγχρονο συνδεδεμένο κόσμο.

Τι συμβαίνει όμως όταν η γραμμή μεταξύ της ανθρώπινης εμπειρίας, με τα ευχάριστα και τα δυσάρεστα χαρακτηριστικά της, και των ψυχικών διαγνώσεων είναι δυσδιάκριτη; Αυτή η [σύγχρονη τάση διάδοσης ψυχικών διαγνώσεων](#) έχει δώσει βήμα στους ανθρώπους να εξελίξουν τη συναισθηματική ευφυΐα τους, δηλαδή τη σχέση του ανθρώπου με τον εαυτό

του, τη ζωή και τους γύρω του. Αν και αυτό το κοινωνικό φαινόμενο φέρει θετικό πρόσημο, λόγω του προϋπάρχοντος στίγματος που φέρει η ενασχόληση με τον κλάδο της ψυχικής υγείας, από την άλλη έχει δημιουργήσει μία **σύγχυση μεταξύ αυτοαξιολογούμενης και κλινικής διάγνωσης** μιας ψυχικής διαταραχής.

Τι γίνεται, όμως, με την μερίδα του πληθυσμού που χρήζει κλινικής εξέτασης; Είναι ευδόκιμο να χαρακτηρίζουμε τα άτομα που πάσχουν από μια ψυχική διαταραχή ως «ασθενείς»;

Σε πρώτη ανάγνωση, η απάντηση είναι «Ναι», αφού ως ασθένεια ορίζεται η απουσία της υγείας και της ευεξίας (αρνητικό τεκμήριο). Συνεπώς, ένα άτομο με ψυχικές διαταραχές ορίζεται ως ασθενής, σύμφωνα με το βιοϊατρικό μοντέλο, όπου: έλλειψη υποκείμενης ευεξίας = διαταραχές, και ως επακόλουθο, ίσον με ασθένεια. Ωστόσο, σε δεύτερη ανάγνωση, όταν η **αντιμετώπιση ψυχικών συμπτωμάτων και η θεραπεία** αυτών γίνεται αμιγώς με αμιγώς ιατρικές προσεγγίσεις (πχ. φαρμακευτική αγωγή), χωρίς τη χρήση ολιστικών μέσων, ρίχνεται φως στην παράλειψη [του αντίκτυπου των ψυχοκοινωνικών συνθηκών \(εκτός των βιολογικών\) στον ψυχισμό του ανθρώπου](#). Η απουσία ολιστικών προσεγγίσεων οδηγεί, ουσιαστικά, στην απουσία αποδοχής, οξύνοντας το κοινωνικό στίγμα και κατ' επέκταση την πρόσβαση στη θεραπεία. Τα εσφαλμένα στερεότυπα γεννούν ντροπή και ενοχές, δημιουργώντας έναν φαύλο κύκλο επανατραυματισμού.

Στις περιπτώσεις ανθρώπων που αναζητούν βοήθεια, πολλοί πέφτουν θύματα περιστατικών «περιστρεφόμενης πόρτας», δηλαδή ιατρικών πρακτικών «παγωμένων στον χρόνο». Η ουσιαστική αλλαγή έγκειται στην αποτίναξη του στίγματος. Αυτό θα γίνει πράξη, έχοντας ως απαραίτητη προϋπόθεση την κοινωνική ευαισθητοποίηση στο κομμάτι της ψυχοεκπαίδευσης, στοχεύοντας στην αναγνώριση των πραγματικών δυνατοτήτων των υπάρχουσών υπηρεσιών και των δυνατοτήτων για αναθεώρηση της σύστασης και λειτουργίας των δομών ψυχικής υγείας.

Συνάφεια με τη Θεματική

Η ψυχική υγεία, ως έννοια που άπτεται στη συμπεριφορά του ανθρώπου, [απασχολεί έντονα τη σύγχρονη κοινωνία](#). Σύμφωνα με τον **Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (Π.Ο.Υ.)**, η ψυχική υγεία περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την «υποκειμενική ευεξία, την αντιληπτή αυτοαποτελεσματικότητα και τη συναισθηματική ευφυΐα ενός αυτόνομου ανθρώπου μέσα από τον φακό των διαγενεακών σχέσεων». Η [πανδημία της εποχής](#) είναι οι ψυχικές διαταραχές. Ποιες είναι, ωστόσο, οι ψυχο-«λογικές» παγίδες που εμποδίζουν την πρόληψη και τη θεραπεία; Η αντίληψη της επιστημονικής κοινότητας για την ψυχική νόσο δεν ήταν γραμμική, αλλά αμφιταλαντευόταν ανάμεσα σε δύο πόλους: τον **αμιγώς βιολογικό και τον ψυχοκοινωνικό**. Η παρουσία συμπτωμάτων οδηγεί ολοένα και αυξανόμενο αριθμό ανθρώπων να [ζητήσουν βοήθεια από ειδικούς](#). Ωστόσο, η εστίαση στο σύμπτωμα σε συνδυασμό με τη μειωμένη διερεύνηση των γενεσιουργών αιτιών και των επικρατούσων συνθηκών έχει επιφέρει την [υπέρμετρη ιατροποίηση της ψυχικής υγείας](#). Αν και η θεραπεία αποτελεί βασικό αντίδοτο της σύγχρονης πανδημίας, [η πρακτική επιλογή της σεμαζικό επίπεδο φαντάζει \(κρυφό\) όνειρο για πολλούς](#). Η σύζευξη νέων επιστημονικών ευρημάτων και προσεγγίσεων σε ψυχοκοινωνικό επίπεδο αποτελεί την [ολιστική απάντηση στο πρόβλημα](#).

Θεματική III: Συστάσεις για την Αύξηση την Συμπερίληψης της Νεολαίας Ρομά

A. Δικαιώματα Γυναικών

Σε πολλούς τομείς, οι γυναίκες Ρομά βρίσκονται σε μειονεκτικότερη θέση από τους άντρες. Είτε είναι ο γάμος σε νεαρή ηλικία, είτε η ευθύνη για όλη την εκτεταμένη οικογένεια ή η μη ένταξη στο εργατικό δυναμικό και η κακοποίηση ή ακόμα και οι διάφορες αντιλήψεις στην συγκεκριμένη μειονότητα, η ζωή για μια γυναίκα Ρομά είναι δυσκολότερη. **Πως μπορεί να επιτευχθεί η καλύτερη ένταξη στην κοινωνία και η αναβάθμιση του ρόλου των κοριτσιών και γυναικών Ρομά;**

B. Ολοκλήρωση Τυπικής Εκπαίδευσης

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που μαστίζουν τους Ρομά στην Ελλάδα, είναι ο (εθελούσιος) αποκλεισμός τους από τις διαδικασίες τυπικής εκπαίδευσης. Πολλοί Ρομά δεν ολοκληρώνουν το Λύκειο, ακόμα λιγότεροι εισέρχονται και ολοκληρώνουν τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με τα ποσοστά αυτά να είναι σαφώς χαμηλότερα μεταξύ των κοριτσιών. **Ποιοι είναι εσωτερικοί και εξωτερικοί παράγοντες που εμποδίζουν την ολοκλήρωση της τυπικής εκπαίδευσης και πως μπορούν οι νέοι Ρομά να ενταχθούν στις ήδη υπάρχουσες εκπαιδευτικές δομές;**

Συγγραφή: **Παναγιώτης Τζιάτζιος** (Φοιτητής Πληροφορικής & Τηλεματικής, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο) & **Φωτεινή Χατζηκυριάκου** (Φοιτήτρια Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Κρήτης).

Σύνοψη Θέματος

Η λέξη “Ρομά” σημαίνει “άνθρωπος” και αναφέρεται σε πολλές διαφορετικές υπο-ομάδες, που έχουν ωστόσο πολλά κοινά στοιχεία. Οι Ρομά έχουν μια κοινή γλώσσα, τη Ρομανές, η οποία έχει διαφορετικές διαλέκτους. Είναι η **μεγαλύτερη εθνοτική μειονότητα της Ευρώπης**, με πληθυσμό περίπου **10-12 εκατομμύρια άτομα**, εκ των οποίων πάνω από έξι εκατομμύρια ζουν στην ΕΕ και άλλα τέσσερα εκατομμύρια σε άλλες χώρες.

Παρά την ανάπτυξη στρατηγικών όπως [το νέο στρατηγικό πλαίσιο της ΕΕ για τους Ρομά](#), εκατομμύρια Ρομά ζουν σε **υποβαθμισμένες συνθήκες**, όπως και στην [Ελλάδα](#). Από απομονωμένες φτωχογειτονιές, συχνά δίχως ηλεκτρικό ρεύμα ή τρεχούμενο νερό και έλλειψη ιατρικής περίθαλψης έως και την καθημερινή απειλή έξωσης, παρενόχλησης και [βίαιων επιθέσεων](#) ακόμα και από το Κράτος, γεγονός που έχει οδηγήσει σε επανειλημμένη καταδίκη της Ελλάδος και από το **Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** (ενδεικτικά το [2005](#) και [2007](#)).

Ως αποτέλεσμα, οι Ρομά έχουν περισσότερα προβλήματα υγείας, χειρότερη στέγαση και [χαμηλότερα επίπεδα αλφαριθμητισμού](#), αλλά και [μικρότερο προσδόκιμο ζωής](#). Κατά μέσο όρο, κερδίζουν [λιγότερα χρήματα](#) και είναι πιο πιθανό να είναι άνεργοι, γεγονός που αντιστοιχεί σε χειρότερες συνθήκες στέγασης, υγείας, ή εκπαίδευσης. Αυτά τα δεδομένα είναι πιο εμφανή αλλά έχουν και **δυσανάλογο αντίκτυπο στα παιδιά Ρομά**, κάτι πιο εμφανές στον τομέα της εκπαίδευσης και των δικαιωμάτων των κοριτσιών.

Σχετικά με την [εκπαίδευση](#) των Ρομά, τα παιδιά είτε δεν εγγράφονται και **δεν φοιτούν ποτέ** στο σχολείο, **είτε** εγγράφονται αλλά έχουν απογοητευτική σχολική εμπειρία και φτωχές επιδόσεις με αποτέλεσμα να **διαρρέουν** από το σχολείο σε μεγάλο ποσοστό. Συχνά, μάλιστα, ακόμη και όταν καταφέρνουν να ολοκληρώσουν τη σχολική τους πορεία, οι πραγματικές τους γνώσεις δεν αντιστοιχούν στο πιστοποιητικό φοίτησής τους.

Όσον αφορά τις **γυναίκες Ρομά**, είναι αναμφισβήτητα σε μειονεκτικότερη θέση σε σύγκριση με τους άνδρες Ρομά και το γενικό πληθυσμό. Η πίεση για **γάμο σε πρώιμη ηλικία** (η οποία δεν απαγορεύεται ρητά νομικά) **και τεκνοποίηση**, επιφέρει [πολλαπλές επιπτώσεις](#) στην υγεία τους και την προσωπική τους εξέλιξη. Η πρακτική αυτή είναι και ένας από τους κύριους λόγους [εγκατάλειψης του σχολείου](#). Εντούτοις, η οποία αξιολόγηση περί περιορισμού των γυναικείων δικαιωμάτων, ασχέτως αντικειμενικότητας ή νομικής βάση, εν πολλοίς θεωρείται αποδεκτή περί την εθιμοτυπία και την κοινωνική πρακτική των Ρομά στην Ευρώπη.

Ως εκ τούτου, η συζήτηση γύρω από την καθημερινότητα και τα δικαιώματα των Ρομά περιπλέκεται, αφού η συχνά η βαθιά ριζωμένη **προκατάληψη και απαξία** των πολιτών και κρατών **συγκρούεται με εγγενή πολιτιστικά στοιχεία**, ποιοτικά χαρακτηριστικά και προσωπικές επιλογές των κοινοτήτων.

Συνάφεια με τη Θεματική

Η συμπερίληψη της νεολαίας Ρομά συνδέεται άμεσα με τη θεματική του Φόρουμ "Η Νεολαία για το Μέλλον: κτίζοντας συμπεριληπτικές κοινωνίες". Οι γυναίκες Ρομά αντιμετωπίζουν καθημερινά πολλές δυσκολίες και η στήριξή τους είναι απαραίτητη για την ισότητα των φύλων. Η ενδυνάμωση των νέων Ρομά μέσω της εκπαίδευσης καθώς και η μείωση της μαθητικής διαρροής προωθεί την ομαλή ένταξή τους στην κοινωνία. Επίσης, η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και η πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες είναι ζωτικής σημασίας για την κοινωνική δικαιοσύνη. Επομένως παρατηρούμε πως η ενσωμάτωση των νέων Ρομά βοηθά στη δημιουργία μιας κοινωνίας που αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως καταγωγής.

Θεματική IV: Συστάσεις για την Συμπερίληψη και Προστασία των Γυναικών

A. Δημιουργία Νομικού Πλαισίου Προστασίας:

Οι σχεδόν καθημερινές εκφάνσεις βίας κατά των γυναικών, με πολλές να καταλήγουν και στο φόνο, αποδεικνύουν την αδυναμία του κρατικού μηχανισμού, αλλά και της κοινωνίας να αντιμετωπίσουν την έμφυλη βία. Ως ένα φαινόμενο με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, πολλοί υποστηρίζουν πως απαιτείται ειδικό πλαίσιο προστασίας, όπως για παράδειγμα με την νομική και διακριτή αναγνώριση της γυναικοκτονίας ως εγκληματικής πράξης, εμπνεόμενοι από αντίστοιχα πλαίσια σε άλλες χώρες. **Πως μπορεί να δημιουργεί ένα σαφές και αποτελεσματικό πλαίσιο προστασίας των γυναικών και τι χαρακτηριστικά πρέπει να έχει αυτό;**

B. Αντιμετώπιση Έμφυλης Βίας:

Η έμφυλη βία είναι ένα συνεχές φαινόμενο παγκοσμίως, αλλά και στην Ελλάδα. Ο απόηχος του κινήματος #metoo αλλά και η ευρύτερη κινητοποίηση των πολιτών έχουν πετύχει μια αυξημένη ορατότητα. Παρόλα αυτά η έμφυλη βία συνεχίζει να αποτελεί καθημερινότητα για χιλιάδες γυναίκες εντός και εκτός της οικίας τους. **Ποια μέτρα πρέπει να παρθούν για την ουσιαστική πρόληψη και αντιμετώπιση της έμφυλης βίας;**

Συγγραφή: **Βασίλης Μαύρος** (Φοιτητής Ψυχολογίας, Πανεπιστήμιο Radboud), **Αδριανή Νικολάου** (Φοιτήτρια Νομικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών).

Σύνοψη Θέματος

Το φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών¹ αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα κοινωνικά ζητήματα, με ιδιαίτερη έξαρση τα τελευταία χρόνια τόσο της **έμφυλης βίας**² όσο και των **γυναικοκτονιών**³, με τις τελευταίες να αποτελούν την πιο ακραία μορφή έμφυλης βίας και διάκρισης κατά των γυναικών. Σύμφωνα με τα ενημερωμένα στοιχεία της Eurostat για το 2021, στην Ευρώπη η Ελλάδα παρουσίασε το 2021 τη μεγαλύτερη **αύξηση** (200%) στις γυναικοκτονίες σε σχέση με το 2020, με περαιτέρω αύξηση 4,3% το 2022 σε σύγκριση με το 2021. Εδώ σημειώνεται πως οι Ελληνικές αρχές άρχισαν την καταγραφή μόλις το 2020 και πιθανόν τα συγκεκριμένα νούμερα να υπολείπονται των πραγματικών περιστατικών.

¹ Στο συγκεκριμένο κείμενο ο όρος **γυναίκα** χρησιμοποιείται συμπεριληπτικά για να αναφερθεί σε κάθε θηλυκότητα χωρίς προκατάληψη ως προς το κοινωνικό ή βιολογικό φύλο. Ωστόσο, πολλές από τις πηγές ή παρεχόμενα στατιστικά μπορεί να χρησιμοποιούν διαφορετική ερμηνεία.

² Η **έμφυλη βία** είναι η βία που στρέφεται εναντίον ενός ατόμου λόγω του φύλου αυτού του ατόμου ή η βία που επηρεάζει δυσανάλογα άτομα ενός συγκεκριμένου φύλου. Η βία κατά των γυναικών νοείται ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών και σημαίνει όλες τις πράξεις βίας με βάση το φύλο που έχουν ως αποτέλεσμα ή είναι πιθανό να καταλήξουν σε σωματική βλάβη, σεξουαλική βλάβη, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη.

³ Η **γυναικοκτονία** είναι η πιο σοβαρή εκδήλωση έμφυλης βίας. Είναι βαθιά ριζωμένη και αποτελεί εκδήλωση ανισοροπιών εξουσίας στην κοινωνία, η οποία προωθεί μια άνιση θέση μεταξύ ανδρών και γυναικών. Η γυναικοκτονία ορίζεται ευρέως ως η δολοφονία μιας γυναίκας ή ενός κοριτσιού λόγω του φύλου της και μπορεί να λάβει διάφορες μορφές, όπως η δολοφονία γυναικών ως αποτέλεσμα της βίας από στενό σύντροφο, τα βασανιστήρια και οι μισογυνικές δολοφονίες γυναικών, δολοφονίες γυναικών και κοριτσιών στο όνομα της «τιμής», κ.α.

Στην Ελλάδα το 2022 καταγράφηκαν 23 γυναικοκτονίες, 13 ακόμη περιστατικά το 2023 και μέχρι τον Μάιο του 2024 άλλες 6 γυναίκες έχουν [δολοφονηθεί](#). Δυστυχώς, [η περιορισμένη νομική προστασία](#) και οι ελλιπείς μηχανισμοί ανταπόκρισης, συνδράμουν στην διαιώνιση του φαινομένου και στην καλλιέργεια ενός γενικότερου κλίματος **ανασφάλειας** για τις γυναίκες, των οποίων οι ανησυχίες ή καταγγελίες, [δεν λαμβάνονται σοβαρά ούτε από τα όργανα της τάξης](#).

Παράλληλα, όμως, παρατηρούνται και ορισμένα θετικά σημάδια προόδου στα δικαιώματα των γυναικών στην Ελλάδα. Ο αριθμός των γυναικών που συμμετέχουν στην **εκπαίδευση** και αποκτούν υψηλότερη εκπαιδευτική και επαγγελματική **κατάρτιση** έχει αυξηθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια, σύμφωνα με τα στοιχεία της [ΕΛΣΤΑΤ](#). Για παράδειγμα, το 2020 στα ΑΕΙ υπάρχουν πλέον αριθμητικά [20 χιλιάδες περισσότερες](#) γυναίκες, με αυξητικό ρυθμό. Βέβαια η προσβασιμότητα αυτή δεν αναιρεί τον [διαχωρισμό των επαγγελματιών](#) με βάση το φύλο ή το [μισθολογικό χάσμα](#)⁴ κατά την εργασία.

Επιπλέον, η συζήτηση γύρω από τη **σεξουαλικότητα** και τα δικαιώματα των γυναικών έχει γίνει πιο ανοιχτή και διεισδυτική στην ελληνική κοινωνία, ακολουθώντας μια αντίστοιχη ιστορική διαδρομή. Στην Ελλάδα ιστορικά, από τον 19ο αιώνα, παρατηρήθηκαν **προοδευτικές τάσεις όσον αφορά τα κοινωνικά δικαιώματα** των γυναικών. Αν και δεν είχαν δικαίωμα ψήφου ή συμμετοχής στα κέντρα λήψης αποφάσεων έως και το [1952](#), διατηρούσαν σημαντικό ρόλο στην οικονομική ζωή της οικογένειας και της κοινότητας. Για παράδειγμα, συχνά συμμετείχαν στην **οικονομική ζωή** των οικογενειών τους, παρόλο που δεν ήταν οι κύριοι φορείς των εισοδημάτων, και είχαν την ευθύνη για τη διαχείριση των οικονομικών, νωρίτερα από ότι στη [Δυτική Ευρώπη ή τις ΗΠΑ](#). Στην Κέρκυρα, ήδη από τον 16ο, συμμετείχαν ενεργά στην οικονομική ζωή, εμπλεκόμενες σε διάφορους τομείς όπως το [εμπόριο και η βιοτεχνία](#), ενώ αλλού η (ανεξάρτητη) [εργασία](#) των γυναικών ήταν διαδεδομένη. Επιπλέον, υπήρχε μια σχετική κοινωνική αποδοχή για τις γυναίκες χαμηλότερης τάξης να βγαίνουν και να **κοινωνικοποιούνται**⁵, σε αντίθεση με τη [Δυτική Ευρώπη](#) όπου τέτοια δραστηριότητα ήταν πιο περιορισμένη και επιτρεπτόταν κυρίως στις γυναίκες ανώτερων κοινωνικών τάξεων.

Εν κατακλείδι, η σύγχρονη Ελληνίδα απολαμβάνει ένα πλέγμα δικαιωμάτων, αλλά επιμένει η **ανισότητα** (ή η ψευδαίσθηση της ισότητας) σε θέματα όπως η έμφυλη βία. Αυτή η **ψευδαίσθηση** οδηγεί σε άρνηση παροχής περαιτέρω δικαιωμάτων και προστασίας, καθώς θεωρείται ότι οι γυναίκες δεν είναι πλέον ξεχωριστές, αναιρώντας το έμφυλο στοιχείο στις διακρίσεις που αντιμετωπίζουν.

Συνάφεια με τη Θεματική

Η συζήτηση γύρω από την έμφυλη βία είναι μια συζήτηση για την εξάλειψη του στίγματος. Τα θύματα έχουν ανάγκη από **αναγνώριση**, αλλά και θεσμοθέτηση μηχανισμών **πρόληψης, υποστήριξης και φροντίδας**, ενώ η ίδια η κοινωνία χρίζει **εκπαίδευσης, ευαισθητοποίησης** και -στην περίπτωση των δραστών- **ποινικού κολασμού και καταλογισμού** για τις πράξεις τους. Προφανώς, αυξάνοντας και βοηθώντας την πρόσβαση των θυμάτων σε μονάδες υποστήριξης και ψυχικής υγείας, στοχεύουμε τόσο στην αυξημένη

⁴ Το **μισθολογικό χάσμα** μεταξύ των φύλων είναι η διαφορά μεταξύ των μέσων ετήσιων αποδοχών μεταξύ γυναικών και ανδρών. Βασίζεται στους μισθούς που καταβάλλονται απευθείας στους εργαζόμενους πριν αφαιρεθεί ο φόρος εισοδήματος και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. (Πηγή: [Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο](#))

⁵ Αβδελά Σοφία | Οι γυναίκες, κοινωνικό ζήτημα | Ιστορία της Ελλάδας του 20ού αιώνα. Αθήνα : Βιβλιόραμα, 1999- <2009> Τ. Β1, σ. [337]-359

προσβασιμότητα και στην αποστιγματοποίηση της καταγγελίας και της ανάγκης για βοήθεια, όσο και στην γενικότερη αυξημένη αντίληψη του ευρέως κοινού για το φαινόμενο. Με παράλληλη αυστηροποίηση του ποινικού και τιμωρητικού πλαισίου για τους δράστες, αλλά και προτάσεις για την αναγνώριση και αντιμετώπιση των έμφυλων στερεοτύπων που οδηγούν σε πράξεις βίας μπορεί να επιτευχθεί η συμπεριληπτικότητα της κοινωνίας για όλα τα άτομα ασχέτως φύλου.

Θεματική V: Συστάσεις για την Αύξηση της Προσβασιμότητας και Ασφάλειας των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς

A. Ασφάλεια:

Τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς αποτελούν καθημερινότητα για χιλιάδες πολίτες και επιτελούν ένα ιδιαίτερα σημαντικό έργο για την οικονομία και την κοινωνία, ιδιαίτερα για τους πιο ευάλωτους ή οικονομικά αδυνάτους. Ωστόσο πολλά περιστατικά έλλειψης ασφαλείας των ίδιων των μέσων και των επιβατών, με εμβληματικότερο αυτό των Τεμπών, αναδεικνύουν τους κινδύνους που συνεχίζουν να υπάρχουν. Από ατυχήματα και δολιοφθορές, έως κλοπές και επιθέσεις, πολλοί επιβάτες νιώθουν ανασφαλείς κατά το ταξίδι τους. **Ποια μέτρα πρέπει να ληφθούν για την ποιοτική αναβάθμιση των ΜΜΜ ώστε να γίνουν πιο ασφαλή για επιβάτες και εργαζομένους;**

B. Προσβασιμότητα:

Βασική στόχευση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς είναι η επίτευξη της προσβασιμότητας των πόλεων και η διευκόλυνση των μετακινήσεων για κάθε πολίτη. Εντούτοις, για πολλούς αυτός ο στόχος δεν έχει επιτευχθεί είτε γιατί δεν έχουν πρόσβαση σε κάποιο ΜΜΜ σε κοντινή τους απόσταση, είτε λόγω υψηλού κόστους μετακίνησης ή ανεπάρκειας δρομολογίων ή ακόμα και ακαταλληλότητας των μέσων να εξυπηρετήσουν πολίτες με κινητικές δυσκολίες. **Πως μπορούν τα ΜΜΜ να γίνουν πραγματικά προσβάσιμα σε όλους του πολίτες ώστε να μετακινούνται με ευκολία, συνέπεια και ασφάλεια;**

Συγγραφή: **Αργυρώ-Δήμητρα Μιχαλίδη** (Φοιτήτρια Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο), **Στεργιανή Τοπαλίδου** (Φοιτήτρια Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης)

Σύνοψη Θέματος

Τα **Μέσα Μαζικής Μεταφοράς** (ΜΜΜ) αποτελούν [βασικό στοιχείο](#) της κοινωνίας μας, λειτουργώντας προς όφελος των πολιτών, των επιχειρήσεων, αλλά και του κράτους. Συμβάλλουν στην προώθηση των μαζικών μετακινήσεων και στην μείωση του αποτυπώματος άνθρακα. Ωστόσο, αρκετά μέλη της ελληνικής κοινωνίας αποθαρρύνονται από τη χρήση τους, επηρεασμένα αρνητικά από προβλήματα αναφορικά με την **ασφάλεια** και την **προσβασιμότητα**.

Στο ζήτημα της **ασφάλειας**, εκτός από την οδική **θνησιμότητα**, η οποία είναι [αυξημένη](#) σε σχέση την υπόλοιπη Ευρώπη, η Ελλάδα έχει ελλιπείς υποδομές σε όλα τα ΜΜΜ και ειδικά στο σιδηροδρομικό δίκτυο. Χαρακτηριστικό αποτέλεσμα του ελαττωματικού σιδηροδρομικού δικτύου αποτελεί το **δυστύχημα των Τεμπών** τον Φεβρουάριο του 2023, το οποίο μετέδωσε ένα [κύμα φόβου](#) στον Ελληνικό λαό και ως εκ τούτου τις μειωμένες σιδηροδρομικές μετακινήσεις εντός της ελληνικής επικράτειας. Ως επιστέγασμα έρχεται ο **υψηλός κίνδυνος** που ενέχουν οι χρήστες των ΜΜΜ στις καθημερινές τους μετακινήσεις να γίνουν [θύματα κλοπών](#), είτε από οργανωμένα κυκλώματα είτε από μεμωνομένους ληστές.

Η **προσβασιμότητα** στα ΜΜΜ αποτελεί επίσης ένα κρίσιμο ζήτημα που επηρεάζει τη χρήση τους από σημαντικό μέρος του πληθυσμού. Για να είναι πραγματικά αποτελεσματικά και ωφέλιμα τα ΜΜΜ, είναι ανάγκη να είναι προσβάσιμα σε όλους, συμπεριλαμβανομένων των **ατόμων με αναπηρίες, των ηλικιωμένων, των οικογενειών με μικρά παιδιά και άλλων ευάλωτων κοινωνικών ομάδων**, όπως τονίζει και το Άρθρο 9 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία ([ΣΗΕΔΑΑ](#)). Στην Ελλάδα, ωστόσο, οι υποδομές [δεν ανταποκρίνονται](#) στις ανάγκες αυτών των ομάδων. Οι ανελκυστήρες και οι ράμπες συχνά υπολειτουργούν, τα λεωφορεία και οι συρμοί μετρό δε διαθέτουν επαρκή χώρο για αναπηρικά αμαξίδια και παιδικά καρότσια, ενώ εμφανίζεται έλλειψη ενημερωτικών πινακίδων και ανακοινώσεων σε μορφές προσβάσιμες σε άτομα με προβλήματα όρασης (σε γραφή μπράιγ) και ακοής (ηχητικών αναγγελιών). Σε αυτές οι ελλείψεις και ανεπάρκειες μπορούν να προστεθούν και τα υψηλά **κόστη** μεταφοράς, η ανεπάρκεια των **δρομολογίων** ή **οχημάτων**, ειδικά σε **απομακρυσμένες** περιοχές, που αποθαρρύνουν περαιτέρω τη χρήση τους.

Παρά την [πρόοδο](#) που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, δεν μπορεί σε κάποια περίπτωση να υπερκεράσει την **εγκατάλειψη, υποστελέχωση, υποχρηματοδότηση και απαξία** των συγκοινωνιών, πρόβλημα που **βαραίνει αμφοτέρους πολίτες και Κράτος**. Απώτερος στόχος αποτελεί η πλήρη εξάλειψη των φραγμών και τη δημιουργία ενός πραγματικά προσβάσιμου και ασφαλούς δικτύου μεταφορών.

Συνάφεια με τη Θεματική

Βασικός πυλώνας της κοινωνικής προόδου οφείλει να αποτελεί η **προσβασιμότητα** σε όλους τους τομείς της καθημερινότητας. Τα **ΜΜΜ** διαδραματίζουν **κεντρικό ρόλο** στην προσπάθεια αυτή, αφού είναι ένα από τα μέσα για τη διασφάλιση της ισότητας και της συμπερίληψης όλων των πολιτών στην ενεργό [κοινωνική](#) και [οικονομική](#) ζωή. Είναι ζήτημα ύψιστης σημασίας οι συγκοινωνίες να είναι **σχεδιασμένες** έτσι ώστε να είναι προσβάσιμες σε όλους, μέσω [κατάλληλων υποδομών](#). Παράλληλα, η **ασφάλεια** στα ΜΜΜ αποτελεί έναν ακόμη από τους πυλώνες που συνδέουν τη θεματική με την έννοια της **συμπερίληψης** στην κοινωνία. Η απώλεια της αίσθησης της ασφάλειας στη χρήση των ΜΜΜ, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων υποδομών, [εγκληματικότητας](#) αλλά και [κοινωνικής αποδοχής](#), αποκλείει άμεσα το άτομο από την ελεύθερη και ανεμπόδιστη χρήση τους, αποκόπτοντας το από την απρόσκοπτη συμμετοχή στην καθημερινότητα του. Για παράδειγμα, μια γυναίκα που νιώθει ανασφαλής σε ένα λεωφορείο και δεν έχει εύκολη πρόσβαση σε συγκοινωνία, ποιες αποφάσεις θα λάβει για την κοινωνική, επαγγελματική ή προσωπική της ζωή; Η συνθήκη αυτή αποτελεί αποστέρηση των ίσων ευκαιριών σε κάθε πολίτη.

Διαδικασία Αίτησης Συμμετοχής & Κόμιστρο

Για να δηλώσετε το ενδιαφέρον σας για συμμετοχή στη δράση, θα χρειαστεί να συμπληρώσετε την [Φόρμα Αίτησης Συμμετοχής](#) ακολουθώντας τον [σύνδεσμο](#).

Μπορείτε να δηλώσετε συμμετοχή με τρεις τρόπους:

1. Ως αποστολή πανεπιστημίου ή φοιτητικής ομάδας.

Κάθε αποστολή μπορεί να απαρτίζεται από **1 έως 3 άτομα**, καθώς και **1 αναπληρωματικό** μέλος.

2. Ατομικά, ανεξαρτήτως τμήματος φοίτησης.

3. Ως μέλος Οργάνωσης Κοινωνίας Πολιτών.

Σε κάθε περίπτωση, κάθε άτομο θα κληθεί να απαντήσει σε μία σύντομη ερώτηση (Τι σημαίνει ο όρος "συμπερίληψη" για σένα;) με μέγιστο όριο λέξεων τις 150 λέξεις, αλλά και να υποβάλλει κάποιες προσωπικές πληροφορίες, καθώς και το αν εντάσσεται σε κάποια ειδική ή ευάλωτη ομάδα πληθυσμού (όπως αυτές ορίζονται από την πολιτεία βάσει του Άρθρου 2, παράγραφος 8 του Ν. 4430/2016 ή άλλες ομάδες πληθυσμού). Παρακαλώ σημειώστε πως η δήλωση της ειδικής ή ευάλωτης ομάδας στην οποία ανήκετε καθώς και των προσωπικών πληροφοριών σας **δεν αποτελούν παράγοντα απόρριψης της αίτησής σας**, καθώς τηρείται αυστηρά σειρά χρονικής προτεραιότητας. Οι πληροφορίες αυτές θα μας επιτρέψουν ωστόσο να πραγματοποιήσουμε τις οργανωτικές και ακαδημαϊκές διαδικασίες με τον πλέον καλύτερο τρόπο ώστε να έχει κάθε νέο άτομο μία πληρέστερη εμπειρία συμμετοχής.

Παρακαλώ σημειώστε ότι η δράση είναι **πλήρως αυτοχρηματοδοτούμενη** και με σκοπό την κάλυψη των αναγκών της αλλά και των εξόδων διατροφής των συμμετεχόντων ατόμων έχει τεθεί **κόμιστρο συμμετοχής ύψους 30 ευρώ**, για τα άτομα που διαμένουν μόνιμα στην περιοχή της Αθήνας και **κόμιστρο ύψους 15 ευρώ**, για τα άτομα που διαμένουν μόνιμα σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Το κόμιστρο συμμετοχής θα κατατεθεί σε μεταγενέστερο χρόνο και **όχι** κατά τη διαδικασία υποβολής της αίτησης συμμετοχής, ενώ **δεν υπάρχει κόμιστρο συμμετοχής** για τα άτομα που ανήκουν σε ευάλωτες ή ειδικές ομάδες πληθυσμού (όπως αυτές ορίζονται από την πολιτεία βάσει του Άρθρου 2, παράγραφος 8 του Ν. 4430/2016 ή άλλες ομάδες πληθυσμού).

Για οποιαδήποτε απορία ή διευκρίνιση, μπορείτε να απευθυνθείτε στην **ηλεκτρονική διεύθυνση** της δράσης, universityforum@eypgreece.org. Για **επείγοντα** ζητήματα ή για **τηλεφωνική υποστήριξη** αναφορικά με την υποβολή της αίτησής σας, μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον **Γιώργο Ρισβάνη, Υπεύθυνο Υποστήριξης Συμμετεχόντων** (+30 699 485 4060).

Ανυπομονούμε να λάβουμε τις αιτήσεις σας!

Εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Νέων Ελλάδος,
Η Υπεύθυνη Διοργάνωσης του 1^{ου} Πανεπιστημιακού Φόρουμ,
Αγγελική Φωτοπούλου

University Forum of EYP Greece

Συμβουλευτική Προσβασιμότητας & Συμπερίληψης:

Μάθετε περισσότερα για την Α.Μ.Κ.Ε. “Με Άλλα Μάτια” στην ιστοσελίδα: meallamatia.services

